

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Renata Żywicka

w sprawie z odwołania Z. M.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziałowi w Łodzi
o wysokość zadłużenia z tytułu składek,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 4 grudnia 2024 r.,
skargi kasacyjnej odwołującej się od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 9 listopada 2023 r., sygn. akt III AUa 1457/22,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od Z.M. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziału w Łodzi kwotę 5400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) wraz z odsetkami wynikającymi z art. 98 § 1¹ kpc tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

ł.n

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 września 2022 r., VIII U 2260/21, Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołanie Z.M. od decyzji z dnia 29 czerwca 2021 r. Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Łodzi określającej zadłużenie płatnika składek B. w Ł. (pkt 1) oraz zasądził od Z.M. na rzecz organu rentowego kwotę 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt 2).

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 9 listopada 2023 r., III AUa 1457/22, oddalił apelację wnioskodawczynie oraz zasądził od niej na rzecz organu rentowego kwotę 4.050 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym wraz z odsetkami w wysokości ustawowych odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono, do dnia zapłaty.

W skardze kasacyjnej od powyższego wyroku wnioskodawczynie zarzuciła naruszenie art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 382 k.p.c.

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca uzasadniła występowaniem istotnego zagadnienia prawnego wymagającego rozstrzygnięcia, czy wobec treści art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z której wynika, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych może wydać decyzję o wymiarze składek z urzędu wobec płatnika składek, prowadzenie postępowań, których przedmiot stanowi ustalenie płatnika składek, uniemożliwia wydanie organowi rentowemu decyzji wymiarowej.

Mając na uwadze powyższe skarżąca wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz o uchylenie w całości wyroku będącego przedmiotem zaskarżenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi; rozpoznanie skargi kasacyjnej na rozprawie oraz o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego oraz kosztów procesu za drugą instancję od organu rentowego na rzecz skarżącej.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną organ rentowy wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, w trybie art. 398² k.p.c., ewentualnie w przypadku przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania o oddalenie skargi kasacyjnej, w trybie art. 398¹⁴ k.p.c. oraz w obu przypadkach o zasądzenie od wnioskodawczynie na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie zasługiwała na przyjęcie do merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne (pkt 1), istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (pkt 2), zachodzi nieważność postępowania (pkt 3) lub skarga jest oczywiście uzasadniona (pkt 4).

Warunkiem skuteczności wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego jest przedstawienie problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni. Takim zagadnieniem prawnym jest zagadnienie, które wiąże się z określonymi przepisami prawa materialnego lub procesowego, których wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, lecz także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw.

Jego rozstrzygnięcie powinno stwarzać realne i poważne trudności, mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, na tle której zostało sformułowane, a także innych potencjalnych lub rzeczywiście toczących się spraw. Skarżący powinien w tym przypadku przedstawić pogłębioną argumentację. Zagadnienie prawne nie może odnosić się do subiektywnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 16 maja 2018 r., II CSK 15/18, LEX nr 2499790; z 24 kwietnia 2018 r., IV CSK 552/17, LEX nr 2497689; z 19 kwietnia 2018 r., I CSK 709/17, LEX nr 2486162 i z 10 kwietnia 2018 r., I CSK 733/17, LEX nr 2495968).

Przedstawienie zagadnienia prawnego uzasadniającego wniosek o merytoryczne rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno nastąpić przez sformułowanie problemu prawnego wymagającego rozstrzygnięcia, określenie przepisów prawa, w związku z którymi powstało, i powołanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Dopiero wtedy Sąd Najwyższy ma podstawę do oceny, czy przedstawione zagadnienie jest rzeczywiście zagadnieniem „prawnym” i to „istotnym” (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 10 września 2014 r., I CSK 729/13, LEX nr 1532950; z 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, LEX nr 1622307).

Powinno ono zostać sformułowane na tle dokonanych przez sąd ustaleń faktycznych, a jednocześnie być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny, tak aby umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się wyłącznie do samej subsumpcji stanu faktycznego i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 31 października 2023 r., I CSK 4205/22, LEX nr 3621672 i z 16 listopada 2023 r., I CSK 3355/23, LEX nr 3630944).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że skarżąca nie wykazała istnienia powołanej przez siebie przesłanki przedsądu, a przedstawione przez nią problemy prawne zostały przedstawione w oderwaniu od ustalonego stanu faktycznego.

Sąd Apelacyjny wskazał bowiem, że art. 48 ustawy systemowej wobec pozornego przejścia pracowników odwołującej się przez podmioty trzecie nie miał zastosowania oraz że przedmiotem kwestionowanych decyzji było podleganie ubezpieczeniom społecznym oraz podstawa wymiaru składek, nie zaś ustalenie płatnika składek.

Wobec tego, że problem prawny przedstawiony przez skarżącą nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, nie spełnia on przesłanki przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., w związku z tym Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzekł o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 1¹ k.p.c.

[I.T.]

[a.ł]